

Vprašanja gospodarskega razvoja so odločilna politična arena

Ameriški ekonomist Monsen, strokovnjak za planiranje gospodarskega razvoja, je v knjigi *Modern American Capitalism* zapisal: «Vprašanja ekonomskega razvoja nasploh, in v azijskih deželah pa še posebej, so se v zadnjem času spremenila v odločilno politično arena za boj, ki ima globok politični pomen. Tako se je politični konflikt med Vzhodom in Zahodom preselil na območje ideološkega spora o poteh in tempu gospodarskega razvoja.»

Dandanes ima bolj ali manj porobne programe za gospodarski razvoj več kakor štirideset razvijajočih se dežel. V Latinski Ameriki navadno imenujejo načrtovanje gospodarstva kot programiranje, v Afriki in Aziji pa «planiranje gospodarskega razvoja». V Latinski Ameriki in Aziji so se razvile tudi precej močne «šole» ekonomistov, ki uživajo svetovni sloves: omenimo na primer Raula Prebisha in Mayobra iz Latinske Amerike, potem pa šolo azijskih, zlasti indijskih ekonomistov, med katerimi so najbolj znani Mahalanobis, Gadgil, Lokhanatan, V. K. R. V. Rao, Asoka Mehta. Med ekonomiste podobne miselne usmerjenosti bi veljalo pršteati vsaj še dva vidna zahodnoevropska strokovnjaka Gunnarja Myrdahla in Jana Tingerena. Vsi ti ljudje in še mnogi drugi so v tesni povezavi med teorijo in prakso zasnovali tudi temelje znanosti o gospodarskem razvoju.

Toda medtem ko ostaja osnovna naloga teoretikov in praktikov enaka — dognati, kako po čim krajši in čim manj naporni poti spraviti gospodarski razvoj manj razvitih v čim hitrejši tek — se že ob prvem konkretnem vprašanju misli in navodila naglo razhajajo. Večina del v razvoju ima štiri lastnosti: in proizvodne sektorje: državni, zadržani ali pa mešani, zasebni sektor in sektor drobne blagovne proizvodnje. Poleg tega so skoraj v vseh razvijajočih se deželah, ki imajo razvojne načrte, leti sestavljeni iz centralnih planov, sektorskih planov (to so načrti za posamezne gospodarske dejavnosti in pogoje, planov za posamezna gospodarska območja in posebnih projektov. Vprašanje nastaja še takrat, ko se sproži razprava o ciljih in sredstvih planiranja. Nekateri ekonomisti in politiki, ki so povezani predvsem z zasebnim sektorjem, postavljajo problem takole: državno posredovanje v gospodarstvu naj ostane omejeno na neogibni minimum: ko bo razvoj prešel prve faze, naj se lastnina in upravljanje nad proizvodnimi sredstvi spet kolikor mogoče povrne v zasebne roke. Drugi, ki so usmerjeni k različnim inštitucijam socialističnega razvoja, si prizadevajo, naj bi nadzorstvo nad težiščem nacionalnega gospodarstva prevzela prek države vsa družba. To je prvo točko za velike spopade okrog planiranja. Za uveljavljanje razvojne smeri, ki ustreza postavkam prve, zasebniške skupine, je v Aziji najbolj viden primer Pakistan, kjer država potem, ko zgradi infrastrukturo in posamezne industrijske objekte, le-te spet prodaja zasebnikom. Najvidnejši primer za drugo, «socialistično» inštitucijo pa je Indija, kjer so že leta 1956 z «industrijsko resolucijo» zakonsko razmejili sektorje lastništva tako, da je prešla večina težke industrije, energije in velikih bank v državne roke. Po prvi, zasebniški inštituciji nastopa država kot nekakšen «razvojni servis» gospodarstva, ki pa ostaja v bistvu zasebna zadeva. Po drugi inštituciji pa se spreminjajo — hitreje ali počasneje — tudi težišča lastniških odnosov v gospodarstvu.

S tema dvema inštitucijama se v grobem ujemata tudi dve metodi planiranja. Prva je tako imenovano mikroplaniranje, kjer se proces planiranja začneja pri posameznem podjetju ali projektu. Na podlagi rentabilnostnih računov pri posameznih podjetjih in projektih se potem njihovi plani na višjih nivojih združujejo v sektorske in teritorialne, naposled pa v nacionalne. Drugo metodo tvorijo makroplaniranje, kjer planerji začnejo pri oceni celotnega nacionalnega potenciala, razvojne stopnje in potrebe po razvojnem tempu, nato pa tako sestavljeni globalni plan razbijajo na sektorske in teritorialne plane ter le-te navsezadnje koordinirajo s potrebnimi in možnostmi posameznih gospodarskih enot. Jasno je, da je usmerjevalna in pospeševalna vloga takega planiranja v večini razvijajočih se držav dosti bolj učinkovita kakor v prvem primeru.

Okrog teh dveh temeljnih problemov, ciljev in sredstev planiranja ter pristopa k planiranju se včasih razvijajo hude notranje in mednarodne bitke. Tako sta na

primer nastala tudi dva znana centra za planiranje gospodarskega razvoja z mednarodnim vplivom in pomenom. Prvi je na univerzi Harvard, drugi pa pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj. Harvardski center je poslal v Pakistan samo v zadnjih petih letih petindevetdeset svetovalec, ki so aktivno sodelovali pri formiranju planov, ter izsolal nekaj vidnih pakistanskih ekonomistov. Center mednarodne banke pa je poleg drugega izdelal obsežno študijo na temo ekije, kdaj, kako in zakaj je bilo razvojno planiranje uspešno. Strokovnjaki tega centra so v šestih letih natanko proučili izkušnje več kot 100 razvitih držav in dežel v razvoju (med temi tudi planiranje v SFRJ). V študiji (Albert Waterston: Planiranje razvoja, nauki iz izkušenj) ugotavljajo, da je na primer v azijskih deželah, ki imajo med vsemi nerazvitimi s planiranjem največ izkušenj, razvojni tempo v šestdesetih letih znatno upadel in zastaja celo za onim, ki so ga že dosegli proti koncu petdesetih let. To dejstvo uporablja kot argument proti makroplaniranju in priporoča idealno ravnotežje: planiranje od zgoraj navzdol in od spodaj navzgor hkrati — če pa to ni mogoče, naj dežele v razvoju po njihovem raje uporabijo mikroplaniranje.

Iz teza je precej jasno razvidna težnja, da bi v razvoju nerazvitih dežel zagotovili prevladujočo vlogo zasebnemu sektorju. Zanimivo je tudi, da je leta 1961 pokojni ameriški predsednik Kennedy naročil, naj bi izdelali perspektivni razvojni načrt za gospodarstvo ZDA in ga še vnaprej povzeli s pomočjo razvijajočih se dežel, ter s určilenjem njihovih gospodarskih na svetovno gospodarsko delovanje kot celotna sestavljala znanost programa «Zveza za napredost» so šli še daleč priporočili so, naj bi ta program kratko in malo spremenili v podlago za razvojne programe latinsko-ameriških držav. Kot dr. Aron komentira k temu naš domemu usotvitev iz neke lanske študije, ki so jo izdelali v organizaciji za kreditno in prehrano (FAO). Tam so ugotovili, da se tuja pomoč na vplivale dovolj v razvojne programe razvijajočih se dežel. Po podatkih FAO so 45 do 50 odstotkov bilateralne pomoči in skoraj vsa multilateralna pomoč namenjena projektom, ki niso povezani z osnovnim razvojem dežel v razvoju.

Druga alternativa je sovjetskega izvora. Osrednje sovjetske ekonomske publikacije, med njimi zlasti *VOPROSY EKONOMIKI*, povzornično sremljajo doseganje v razvijajočih se deželah in v zadnjih mesecih s vrsto dokumentiranih analiz opozarjajo na pomanjkljivosti sodelovanja z zahodnimi razvitimi državami; toda kot alternativo predlagajo le sovjetski vzorec planiranja in razvoja sploh z absolutno prednostjo javnega sektorja in makroplaniranja.

Primer nastala tudi dva znana centra za planiranje gospodarskega razvoja z mednarodnim vplivom in pomenom. Prvi je na univerzi Harvard, drugi pa pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj. Harvardski center je poslal v Pakistan samo v zadnjih petih letih petindevetdeset svetovalec, ki so aktivno sodelovali pri formiranju planov, ter izsolal nekaj vidnih pakistanskih ekonomistov. Center mednarodne banke pa je poleg drugega izdelal obsežno študijo na temo ekije, kdaj, kako in zakaj je bilo razvojno planiranje uspešno. Strokovnjaki tega centra so v šestih letih natanko proučili izkušnje več kot 100 razvitih držav in dežel v razvoju (med temi tudi planiranje v SFRJ). V študiji (Albert Waterston: Planiranje razvoja, nauki iz izkušenj) ugotavljajo, da je na primer v azijskih deželah, ki imajo med vsemi nerazvitimi s planiranjem največ izkušenj, razvojni tempo v šestdesetih letih znatno upadel in zastaja celo za onim, ki so ga že dosegli proti koncu petdesetih let. To dejstvo uporablja kot argument proti makroplaniranju in priporoča idealno ravnotežje: planiranje od zgoraj navzdol in od spodaj navzgor hkrati — če pa to ni mogoče, naj dežele v razvoju po njihovem raje uporabijo mikroplaniranje.

Iz teza je precej jasno razvidna težnja, da bi v razvoju nerazvitih dežel zagotovili prevladujočo vlogo zasebnemu sektorju. Zanimivo je tudi, da je leta 1961 pokojni ameriški predsednik Kennedy naročil, naj bi izdelali perspektivni razvojni načrt za gospodarstvo ZDA in ga še vnaprej povzeli s pomočjo razvijajočih se dežel, ter s určilenjem njihovih gospodarskih na svetovno gospodarsko delovanje kot celotna sestavljala znanost programa «Zveza za napredost» so šli še daleč priporočili so, naj bi ta program kratko in malo spremenili v podlago za razvojne programe latinsko-ameriških držav. Kot dr. Aron komentira k temu naš domemu usotvitev iz neke lanske študije, ki so jo izdelali v organizaciji za kreditno in prehrano (FAO). Tam so ugotovili, da se tuja pomoč na vplivale dovolj v razvojne programe razvijajočih se dežel. Po podatkih FAO so 45 do 50 odstotkov bilateralne pomoči in skoraj vsa multilateralna pomoč namenjena projektom, ki niso povezani z osnovnim razvojem dežel v razvoju.

Druga alternativa je sovjetskega izvora. Osrednje sovjetske ekonomske publikacije, med njimi zlasti *VOPROSY EKONOMIKI*, povzornično sremljajo doseganje v razvijajočih se deželah in v zadnjih mesecih s vrsto dokumentiranih analiz opozarjajo na pomanjkljivosti sodelovanja z zahodnimi razvitimi državami; toda kot alternativo predlagajo le sovjetski vzorec planiranja in razvoja sploh z absolutno prednostjo javnega sektorja in makroplaniranja.

Primer nastala tudi dva znana centra za planiranje gospodarskega razvoja z mednarodnim vplivom in pomenom. Prvi je na univerzi Harvard, drugi pa pri Mednarodni banki za obnovo in razvoj. Harvardski center je poslal v Pakistan samo v zadnjih petih letih petindevetdeset svetovalec, ki so aktivno sodelovali pri formiranju planov, ter izsolal nekaj vidnih pakistanskih ekonomistov. Center mednarodne banke pa je poleg drugega izdelal obsežno študijo na temo ekije, kdaj, kako in zakaj je bilo razvojno planiranje uspešno. Strokovnjaki tega centra so v šestih letih natanko proučili izkušnje več kot 100 razvitih držav in dežel v razvoju (med temi tudi planiranje v SFRJ). V študiji (Albert Waterston: Planiranje razvoja, nauki iz izkušenj) ugotavljajo, da je na primer v azijskih deželah, ki imajo med vsemi nerazvitimi s planiranjem največ izkušenj, razvojni tempo v šestdesetih letih znatno upadel in zastaja celo za onim, ki so ga že dosegli proti koncu petdesetih let. To dejstvo uporablja kot argument proti makroplaniranju in priporoča idealno ravnotežje: planiranje od zgoraj navzdol in od spodaj navzgor hkrati — če pa to ni mogoče, naj dežele v razvoju po njihovem raje uporabijo mikroplaniranje.

Iz teza je precej jasno razvidna težnja, da bi v razvoju nerazvitih dežel zagotovili prevladujočo vlogo zasebnemu sektorju. Zanimivo je tudi, da je leta 1961 pokojni ameriški predsednik Kennedy naročil, naj bi izdelali perspektivni razvojni načrt za gospodarstvo ZDA in ga še vnaprej povzeli s pomočjo razvijajočih se dežel, ter s určilenjem njihovih gospodarskih na svetovno gospodarsko delovanje kot celotna sestavljala znanost programa «Zveza za napredost» so šli še daleč priporočili so, naj bi ta program kratko in malo spremenili v podlago za razvojne programe latinsko-ameriških držav. Kot dr. Aron komentira k temu naš domemu usotvitev iz neke lanske študije, ki so jo izdelali v organizaciji za kreditno in prehrano (FAO). Tam so ugotovili, da se tuja pomoč na vplivale dovolj v razvojne programe razvijajočih se dežel. Po podatkih FAO so 45 do 50 odstotkov bilateralne pomoči in skoraj vsa multilateralna pomoč namenjena projektom, ki niso povezani z osnovnim razvojem dežel v razvoju.

niranj. Ta vzorec bi za marsikatero monokulturno deželo v razvoju praktično pomenil, da bi se morala v veliki meri izsekati iz svetovnih gospodarskih tokov in se mnogo krepkeje opreti na sovjetsko pomoč, ki pa je, vsaj če sodimo po dosedanjih razmerjih pomoči z Vzhoda in z Zahoda, še daleč ni dovolj.

Tako ostaja večina razvijajočih se dežel prepuščena iskanju lastnih poti in vklepanja v razmere, kjer na primer območje ECAFE, na katerem živi ena tretjina svetovnega prebivalstva, daje le 1,7 (beri ena četrta) odstotka svetovne industrijske proizvodnje.

DUNAJ, 19. — Devet osb., od katerih jih je šest pripadalo isti družini iz Berlina, je večer v Aslingu na vzhodnem Tirolskem izgubilo življenje, ko je zaradi hudega nalivoja nastal plaz, ki je porušil neko hišo. S tem je število smrtnih žrtev, ki jih je utrpela Avstrija zaradi poplavi v teh dneh, naraslo na 13.

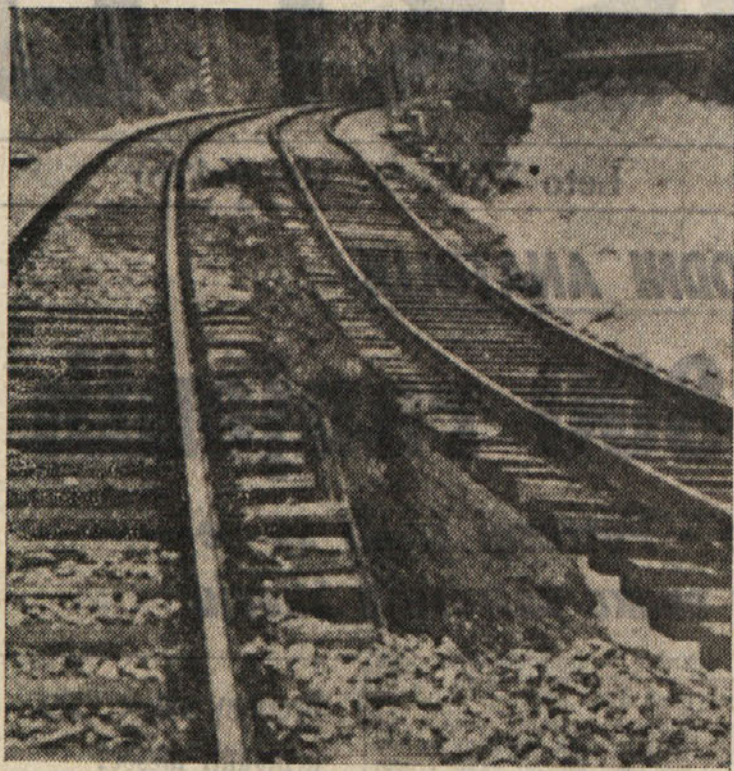
Na tisoče turistov je blokiranih na raznih področjih vzhodne Tirolske ter na Koroskem in Salzburškem. Vojstvo so odposlali v prizadete kraje, da pomagajo pri reševanju delih. Mesto Lienz, glavni kraj vzhodne Tirolske, je sprejeto v otok. Plazovi so mnogi cesti prekinili. Jutri nameravajo dostaviti pošto s helikopterji. Včeraj zvečer je poseben huda nevihta divjala nad Dunajem. Slabo vreme pa se je raztegnilo tudi nad Stajersko, kjer se je podrl neki jez na Muri in se je voda razlila po področju Dillacha v dolžini 130 m. S pnevmatikami čolni so rešili na desetine oseb pa tudi živine. Neki cementni most je voda odnesla na državni cesti med Kalsdorffom in Fernitzom. Potrebni so številni obozi tako na cestah kot na železnicah zaradi poškodovanih cest in prog.

BODEN, 19. — Položaj se na področju Bodna polagoma izboljšuje. Zaradi naraslih rek in potopov pa je zelo težko zopet usposobiti proge in ceste. Upali so, da bo cesta na Brenner pri Campodazzu danes popoldne popravljena, pa če ni. Pač pa so v tem času popravili cesto Castelrotto-Siusi, tako da avtomobilisti lahko nadaljujejo pot do Chiuse in nato v Bricken. Odprti so tudi prelazi Resia, Pennes in Giovo. Reke in potoki le počasi upadajo. Padavine so v hribih prenehale. Ker so obnovile telefonske zveze, je bilo mogoče kaj več zve-

68-letna žena je umrla kot edina starejša oseba) ter med pogovornim pojedel šest paradiznikov. Naj bo še kakorkoli — na seštaniku na sedežu občine, ki so se ga udeležili predstavniki raznih

oblasti, so navzočemu ministru javnih del Manciniju predložili, da bi bilo treba vsem tem ljudem omogočiti vsaj kolikor toliko človeško življenje s tem, da bi jim oskrbeli higienska stanovanja.

Uspela serija mlinov (mlinčkov) resnična novost na področju mlinarstva. — NAJMANJŠA PORABA — NAJVEČJI UČINEK

Pri Campodazzu je narasla voda spodkopala železniško progo proti Brennerju. Popravljanje cest in prog je zaradi poplave zelo težavno

HUDE POSLEDICE SLABEGA VREMENA IN NALIVOV

V Avstriji tudi 13 smrtnih žrtev Okrog Bocna se je položaj izboljšal

Ukinjenih več mednarodnih vlakov čez Brenner, nekaterim pa je smer spremenjena čez Milan in Chiasso

deti o škodi, ki jo je poplava povzročila na področju Mongueila. V S. Candidu je Drava podrla nasip, ki so ga zgradili lani po poplavi. V neke kraje vozijo živila in zdravila s helikopterji.

V Bocnu so vsi hoteli popolnoma napolnjeni zaradi številnih turistov, ki niso mogli naprej. Pripravili so tudi več vagonov na postaji, da so lahko spravili turisti spet.

Oblasti v Bocnu pa so prejelo toplo zahvalno pismo staršev skupine 980 otrok iz Porenja, ki niso mogli naprej iz Bocna zaradi prekinjene železniške proge. V pismu je rečeno med drugim da je bilo mogoče z vzornim sodelovanjem, ki ni nalezlo na birokratske ovire, ter s pomočjo vojakov, železnice policije, karabinierjev ter cestne policije organizirati težen prevoz otrok po prizadetem področju, tako da so lahko starši svoje otroke sprejeli le z majhno zamudo.

Do nadaljnjega so vrsto vlakov z brennerske železnice preusmerili drugam ali pa kar ukinili. Vlaki iz vije do Bocna, vendar s mnogimi preusmerjenji proti Milanu Chiassu in čez mejo.

Na jugu Italije pa je še kar naprej precej vroče.

Hude nesreče

BRINDISI, 19. — Pri trčenju dveh avtomobilov sta se ubili dve osebi: 27-letna Antonia Chirizina Bria in njen triletni sinček. Kista se peljala v »750«. Hudi ranjenih pa je bilo še pet oseb.

VICENZA, 19. — Dve osebi sta se ubili, dve pa sta hudo ranjeni zaradi trčenja dveh avtomobilov pri Grissignanu di Zocco.

FERRARA, 19. — Neki nemški turist je pretekle noč s svojim

»opel rekordom« zavozil v neki tovornjak, ki je stal na cesti blizu Bellocchia. Po prevozu v bolnišnico je umrl, njegova žena in trije otroci pa so v smrtni nevarnosti zaradi hudih poškodb.

COSENZA, 19. — Pri delu za avto cesto Salerno-Reggio Calabria se je v nekem jarku podrla steza na ter pokopala pod seboj skupina »lavcev«. Dva je zasulo in ko so ju po enournem delu odkopali, sta bila že mrtva.

Prvi jugoslovanski »850« in »1100 R«

BEOGRAD, 19. — Na jugoslovansko tržišče so prišli prvi avtomobili Fiat-Zastava »850« in »1100 R«, ki jih je izdelala avtomobilsko tovarna Crvena zastava v Kragujevcu v sodelovanju s turinsko tovarno. Gre za prvi kontingent 148 avtomobilov, ki jih prodajo na takojšnji izročitev proti plačilu v tuji valuti. Avtomobil »850« stanejo 1300 dolarjev, »1100 R« pa 1500 dolarjev.

V prvi polovici 1966 je vsak tuj turist porabil 36.000 lir

RIM, 19. — Vsak tuj turist, ki je v prvih šestih mesecih tega leta prišel v Italijo, je v času svojega bivanja na italijanskem ozemlju porabil povprečno 36.000 lir: tako izhaja iz podatkov o turističnem gibanju v prvi polovici leta, ki jih je objavilo ministrstvo za turizem in preiditve.

Od januarja do junija je prišlo v Italijo 9.147.200 tujcev (lani 7.919.700), kar je 23,2 odst. več kot lani. Potrošili so 329,5 milijard, kar je za 17,4 odst. več kot lani v istem času. Aktivni saldo turistične bilance je bil 263,4 milijarde (povpreček za 16,9 odst.), kar so se istočasno povečali tudi izdatki italijanskih turistov v inozemstvu (66,4 milijarde proti 55,7 v letu 1965).

Znaten porast so zabeležili tudi v številu nočitev. Od januarja do junija je bilo v hotelih in penzionih 11.153.791 turistov, od teh 7.472.510 Italijanov in 3.681.280 tujcev in sicer skupno za 37.468.879 nočitev. Izven hotelov pa je bilo

TISKOVNA KONFERENCA RAVNATELJA CHIARINIIJA

Med filmi beneškega festivala bo eden samo za časnikarje

BENETKE, 19. — Ravnatelj beneškega filmskega festivala prof. Luigi Chiarini je objavil filme, ki bodo na sporedu festivala. Festival se bo pričel z ameriškim filmom »Dieji angeli« (Roger Corman); sledili bodo: »Kreature« (Agnes Varda — Francija), »Iskanje« (Angelino Fons — Španija), »Alžirska bitka« (Gillo Pontecorvo — Italija), »Chappaqua« (Conrad Rooks — ZDA), »Balthazar« (Robert Bresson — Francija), »Človek napoli« (Vittorio De Seta — Italija), »Delke brez zgodbe« (Alexander Kluge — Nemčija), »Prvi učitelj« (Mihailov-Končalovski — SZ), »Fahrenheit 413« (François Truffaut — Vel. Britanija), »Plen« (Roger Vadim — Francija), »Ubežnik« (Tapan Sinha — Indija), »Nočne igre« (Mai Zetterling — Švedska; film bodo prikazali samo časnikarjem).

»Komedije« (Marin Karmitz, Jean Ravel, J. N. Serreau — Francija).

Švedski film režiserke Mai Zetterling »Nočne igre« je že postal vzrok spora med ravnateljem festivala Chiarinijem ter predsednikom Biennale prof. Marazzanom, ki je za 23. avgust sklical poseben sestanek upravnega odbora Biennale. Chiarini želi, da bi vsaj časnikarji videli film, ki ima nedvomno umetniško vrednost, a bi javno predvajanje povzročil preveč škandala.

Roby Ferrante se je ubil

LUCCA, 19. — Popevkar Roberto Di Napoli, znan pod imenom Roby Ferrante, se je danes ubil pri avtomobilski nesreči na avtocesti med Firencami in morjem. Peljal se je z nekim »mercedesom« v družbi dveh drugih moških, ni pa znano, kdo je vozil avto. Ostala dva sta laže poškodovana. Roby Ferrante je imel 22 let.

Burtonov »Dr. Fausta« z Liz Taylor

RIM, 19. — V ponedeljek bodo v študiju »De Laurentiis« prikazali snemati film »Dr. Fausta«. Producent, režiser in glavni igralec bo Richard Burton, ki je za Marjetico izbral svojo ženo Elizabeth Taylor.

Prihodnje leto pa bo režiser

in producent Norman Foster posnel barvni film po Gounodovem »Faustu«. Tukaj pa bo imela vloga Marjetice Anna Moffo, v ostalih glavnih vlogah pa bo nastopila Nikolaj Chiturov in Nicolai Gedda.

Lucia Bose se vrne k filmu

CORTINA D'AMPEZZO, 19. — Pisatelj in režiser Pierpaolo Pasolini je danes potrdil, da se bo Lucia Bose vrnila k filmu. Film, v katerem bo imela igralka glavno vlogo, se bo imenoval »Teoremas«. Delo s filmom bi se moralo pričeti septembra ali pa šele marca. Trenutno pripravljata Pasolini film »Kraj« Ojida po Sofoklejevih tragedijah.

V Stresi Germanijev orgelski koncert

STRESA, 19. — Uspetevaje nastopajoče zanimanje za orgelsko glasbo so prireditelji »glasbenih tednov« v Stresi enega izmed 14 večerov prihranili za orgelski koncert, ki bo v sredo 21. septembra v cerkvi sv. Ambroža, ki ima nove orgle. Igral bo Fernando Germani dela Frescobaldija, Albionija, Bacha, Daquinja, Francka ter sodobnikov Duruflaja in Alaina.

MESSINA, 19. — Alberto Gianquinto in Giuseppe Zigaina sta prejela prvo nagrado ex aequo »čistljenje in pokrajina« v Capo d'Orlando.

prodaja rabljenih avtomobilov

FILIALA V TRSTU
Ul. Campo Marzio 12
tel. 31985

fiat

kjer je rabljeni avtomobil dober nakup

zadovoljuje in daje zaupanje zagotovi prihranek

v široki izbiri modelov

tudi avtomobili

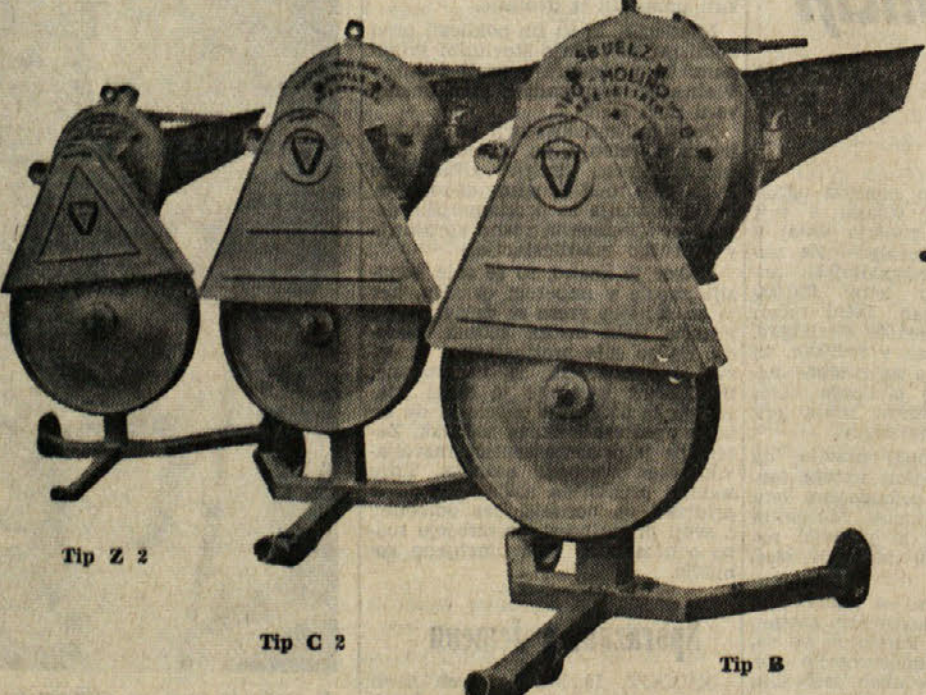
s posebnim jamstvom

največje olajšave

pri izplačevanju

razstava je stalno odprta

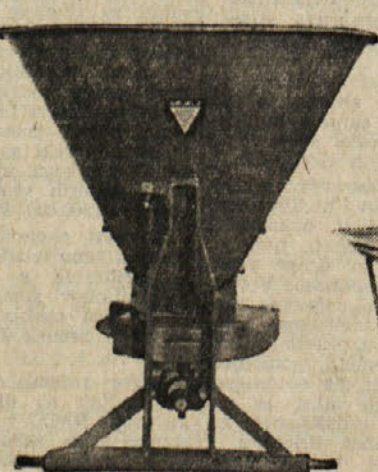
To je orodje, ki bi ga v okviru bolj modernega kmetijstva, moral imeti sleherni kmetovalec.

Tip Z 2

Uspela serija mlinov (mlinčkov) resnična novost na področju mlinarstva.

— NAJMANJŠA PORABA — NAJVEČJI UČINEK

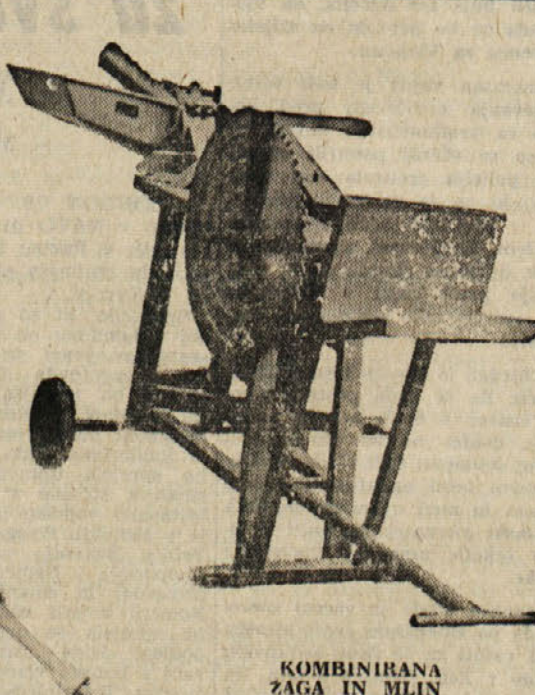

Tip C 2

Tip B

TROSILEC GNOJILA

SLAMOREZNICA

KOMBINIRANA ŽAGA IN MLIN

O. C. M. U. S. di U. SBUELZ - Rizzolo di Reana (Udine) Tel. 81035

Velik porast maloprodajne mreže - Proizvodnja ne narašča samo v obsegu, temveč nudi bogatejši izbor

